

СТАНОВИЩЕ

От Проф.д-р Ирена Костадинова, дмн, Началник Клиника по нуклеарна медицина към Университетска болница Аджибадем Сити Клиник, София,

на Дисертационния труд на д-р Албена Димитрова Ботушарова, лекар в Отделение по Нуклеарна медицина към УМБАЛ “Св. Георги“ ЕАД – Пловдив, на тема: „Нуклеарно-медицински методи за диагностика на абнормни паращитовидни жлези при първичен и вторичен хиперпаратирозидизъм”, Докторант на самостоятелна подготовка в област на висшето образование: „Здравеопазване и спорт“, професионално направление: „Медицина“, докторска програма “Медицинска радиология и рентгенология“ към катедра „Образна диагностика и лъчелечение“ – МУ „Проф. д-р Параскев Стоянов“ – Варна.

Сцинтиграфията на паращитовидните жлези е добре утвърден и много надежден метод в диагностичния алгоритъм на пациенти с първичен или вторичен хиперпаратирозидизъм за локализация на аденоми и хиперплазия на жлезите. Благодарение на това изследване става възможно точното планиране на евентуална хирургическа интервенция и получаването на оптимални резултати от нея. Провеждайки сцинтиграфията, има уникалната възможност да се визуализират и ектопични паращитовидни жлези, които разчитайки само на другите образни методи, могат нерядко да бъдат пропуснати и да се наложи допълнителна оперативна намеса. Въпреки, че в литературата има множество предлагани сцинтиграфски протоколи и различни радиофармацевтици, няма единно становище относно оптималното им приложение при болните с първичен и вторичен хиперпаратирозидизъм.

В този аспект предлаганата тема за дисертационния труд „Нуклеарно-медицински методи за диагностика на абнормни паращитовидни жлези при първичен и вторичен хиперпаратирозидизъм” е много актуална, а поставените цели и задачи позволяват детайлно изясняване на ролята им в цялостния диагностичен алгоритъм на тези заболявания. Дисертационният труд е структуриран правилно както следва: 35 стр. литературен обзор, цел и произтичащи от нея 8 задачи - 3стр, материал и методи – 7 стр., 49 стр. резултати и обсъждане, изводи - 3стр.и и приноси – 1стр. Литературният обзор включва 104 източника, вкл. 4 на български автори. Дисертационният труд е онагледен с много показателни 33 фигури и 4 таблици.

Изследвани са достатъчен брой пациенти -94 като се разглежда приложението на утвърдените в световната практика радиофармацевтици ^{99m}Tc -sestamibi, ^{99m}Tc -tetrofosmin и ^{99m}Tc -pertechnetate при сцинтиграфската визуализация на патологичнопроменените паращитовидни жлези, сочат се предимствата и техните недостатъци. При болните се прилагат и различни протоколи –двуфазни, еднофазни с използване на субтракционна техника, прилагане на 1 или на 2 радиофармацевтика, с планарна или томографска техника, с оглед определяне на оптималния режим на работа за достигане на максимална диагностична точност. Определят се чувствителността и специфичността на сцинтиграфията в зависимост от предлаганите протоколи и радиофармацевтици. Всички резултати се съпоставят с тези от ехографията, с нивото на паратхормона и показателите от калциево-фосфорната обмяна, а при положителна сцинтиграфска находка-резултатите се съпоставят с оперативната.

Принос на разработката, със значимо практическо приложение, е предложението диагностичен алгоритъм при предоперативно детектиране и локализиране на хиперфункциониращите паращитовидни жлези. За първи път е направено задълбочено проучване за взаимовръзката между сцинтиграфска находка и показатели на калциево-фосфорната обмяна, както и с данните от ехографията при пациенти с ПХПТ и ВХПТ. Направена е сравнителна оценка на различни протоколи на изследване, включващи както едно, така и двуизотопно изследване и прилагане на различни техники, с оглед постигане на висока диагностична точност, подпомагаща минимизирането на обема и на страничните ефекти от последващата оперативна интервенция.

Към дисертационния труд са представени общо 4 реални публикации, от които 1- в сп. *Folia medica*, което се приравнява с международно издание по системата за атестиране на МУ-Пловдив. Авторката има и допълнително участие в още 3 научни форума, едното от които в Европейския конгрес по нуклеарна медицина през 2015г., чиито резюмета се публикуват в *Еur.JNMMI*. с Импакт фактор. Бих препоръчала авторефератът да се скъси, за да се използва като референтно ръководство за лекари-специалисти в областта на нуклеарна медицина, ендокринология, вътрешни болести, образна диагностика и ендокринна хирургия.

В заключение считам, че представения дисертационен труд, за първи път у нас разглежда съвременното приложение на сцинтиграфските методи при локализиране на хиперфункциониращите паращитовидни жлези с оглед прилагане на оптимален оперативен подход. Находките много умело се съпоставят с резултатите от ехографията и различни лабораторни показатели, имащи отношение към хиперпаратиреодидизма. Разработката има принос не само в областта на нуклеарномедицинската практика и на ендокринология, но най-вече и в ендокринната хирургия.

Като имам предвид гореизложеното, препоръчвам на уважаемите членовете на Научното жури да гласуват положително за придобиване на научната степен „доктор” на д-р Албена Димитрова Ботушарова.

2.1.2019г.

Проф.д-р Ирена Костадинова, дмн

